

CHIA SẺ ĐƯỜNG ĐẾN HẠNH PHÚC

Nguyên tác: Giảng giải Đệ Tử Quy

Chủ giảng: Tiến sĩ Thái Lễ Húc

Người chia sẻ: Vô Danh Cư sĩ

Bài thứ 119

Kính chào các bạn đồng học!

Kính chúc các bạn một ngày mới tốt lành!

Hôm qua chúng ta đã ôn tập hết chánh văn 7.3 và 7.4 **“Tang 3 năm thường thương nhớ, không vui chơi, kiêng rượu thịt”**.

Hôm nay chúng ta ôn tập tiếp 2 chánh văn cuối cùng của chương “Nhập tắc hiếu.

Chánh văn 7.5: **“Táng tận lễ, tế tận thành”** (có nghĩa là **“Tang đủ lễ, cúng hết lòng”**)

Có 4 ý:

1. Thái độ khi làm tang sự cho cha mẹ? Phải Thành kính
2. Cách tạo phước cho cha mẹ trong thời gian trung ăm thế nào?
3. Cúng thất cho cha mẹ thế nào?
4. Siêu độ cho cha mẹ thế nào?

Bắt đầu từ ý thứ 2 trở đi cách tạo phước cho cha mẹ trong thời gian trung ăm, đến cúng thất, siêu độ, trong bài TS Thái ko có nên tôi đều trích từ *“Hỏi đáp trợ niệm lúc lâm chung”* của HT Tịnh Không để chia sẻ với các bạn.

Chúng ta bắt đầu

[thầy Thái có nói:

1. Thái độ làm tang sự cho cha mẹ như thế nào?

“Thành kính”. “Tổ tông tuy viễn tế tự bất khả bất thành” - có nghĩa là tổ tông dù ở xa, nhưng mà thờ cúng không thể không thành tâm.

[Không phải là các bạn làm cho nó chiếu lệ, cho qua. Thậm chí là tôi thấy là rất nhiều vị là quên hết cả ngày giỗ của cha mẹ. Thế là đến lúc giết mình qua rồi: Thôi chết rồi, giỗ ông bà, thế là quên mất rồi. Không hiểu chúng ta có ai rơi vào trường hợp ấy không ạ?

Hòa Thượng dạy cho chúng ta]:

2. Cách tạo phước cho cha mẹ trong thời gian trung âm.

[Cái này rất quan trọng bạn nhé. Nếu bạn quyết tâm rằng bạn sẽ nỗ lực cứu cho cha mẹ bạn bằng được, thì mục này rất quan trọng.

Có 2 ý:

Thứ nhất: Đoạn tất cả ác tu tất cả thiện

Thứ hai: Cúng dường tam bảo

Rồi đem công đức ấy hồi hướng cho cha mẹ

Chúng ta bắt đầu:

Thứ nhất: Bạn phải đoạn tất cả ác, tu tất cả thiện

[Chúng ta vừa mới có câu chuyện ngày hôm qua về vị Cư sĩ họ Kim, con cháu không biết, sát sinh hại mạng, khi xây mộ, Thì cuối cùng ông là Cư sĩ, ông đã từng tu rất nhiều việc thiện lành, mà cuối cùng thì ông trở thành là người bị giam cầm. Rất khổ.

Thế cho nên trong cái quãng thời gian này, ít nhất, tôi nói ít nhất, là phải đoạn tất cả ác, tu tất cả thiện trong vòng 49 ngày.]

HT giảng tiếp

Tu phước, tạo các nghiệp thiện trong đây bao gồm rất nhiều, nhưng lấy việc tụng kinh, niệm Phật, hồi hướng làm đầu. Còn nếu như người chết có năng lực tài chính để lại thì bố thí khắp, thì phước báu càng lớn hơn.

Nói đến cái bộ phim “Oan hồn” (đấy là bộ phim Mỹ đấy): Khi mà cái anh nhân vật chính bị cái người bạn thân tìm cách sát hại để lấy hết

tiền, thì về sau anh ta phát hiện ra là cái anh bạn thân này đã giết mình. Anh ta tìm mọi cách để cho anh bạn thân không lấy được mật mã của cái máy tính để không lấy được tiền. Và cuối cùng thì anh ta đem toàn bộ cái tiền đấy, và anh ta tặng lại cho một cô nhi viện (đương nhiên ở đây là phải thông qua một cô đồng, cô nghe được tiếng anh ấy). Và sau khi anh ta tặng toàn bộ cái số tiền đấy cho cô nhi viện thì cũng là lúc 49 ngày của anh hết, thì lúc ấy cả một cái luồng ánh sáng vàng rực đón anh ta vút lên trên, như chúng ta gọi là Thiên Đàng.

Đây là người chưa biết niệm Phật. Thì cái công đức mà cúng dường hy sinh phụng hiến đấy rất là lớn.

Thứ hai là: Cúng dường Tam Bảo

Có 3 ý:

- 1- Cúng dường trên sự tướng?
- 2- Hai là: Biểu đạt công phu tu trì với đại chúng
- 3- Ba là: Niệm danh hiệu Phật, Bồ tát

Chúng ta bắt đầu:

1- Cúng dường trên sự tướng

Cả một đời dù tạo nghiệp cực nặng, nhưng nếu trước khi lìa đời đem hết của cải của họ cúng dường Tam Bảo thì phước này có thể giúp họ thoát khỏi tội lỗi đáng đọa Địa ngục.

[Ở đây là đem TS đi cúng dường tam bảo, có khác điều bên trên là đem tài sản đi bố thí. Nếu như bố thí Hòa thượng nói phước báu càng lớn hơn, thì ở đây cúng dường tam bảo thì phước báu lợi ích vô lượng, vô biên. HT nói có thể giúp họ thoát khỏi tội lỗi đáng đọa địa ngục

Tám gương của ngài Địa Tạng Vương Bồ Tát, thì Ngài đã bán hết cả tài sản đi để cúng dường Tam Bảo, và chỉ cầu mong rằng làm sao để biết được mẹ mình ở đâu.

Lần trước chúng ta có nói về Cư sĩ Dương Văn Sơn, thì khi ông chết thì ông nguyện là cúng dường cái căn nhà của ông để cho làm nơi để khắc kinh, tạo tượng. Hòa Thượng bảo là nếu ông không phải là người niệm Phật thì phước báu của ông chỉ ít là lên cõi Trời. Cư sĩ Dương Văn Sơn là người niệm Phật nên ông đã niệm Phật vãng sinh.

HT giảng tiếp]

Tuy nhiên, việc cúng dường Tam Bảo phải cần có trí tuệ. Thế gian đây như trong Kinh Lăng Nghiêm đã nói “*Tà sư thuyết pháp nhiều như cát sông Hằng*”.

[Bởi vì khi nói bằng sự là các bạn rất hay dễ nhầm. Đây Hòa Thượng giảng rất kỹ, bạn lưu ý không có thì hành sai.

Hôm nay Cư sĩ Tâm hỏi tôi, tôi bảo là có mấy bước.

- *Bước thứ nhất là cái người không gặp được Phật pháp không nói làm gì.*
- *Bước thứ hai là gặp rồi mà lại còn không tin, là cái bước thứ hai.*
- *Cái bước thứ ba là ờ có tin nhưng toàn hiểu sai, hành sai lung tung hết cả. Cuối cùng đọa lạc vẫn hoàn đọa lạc.*
- *Cái bước cuối cùng là “Giải - Hành tương ưng”, là bạn phải giải được những lời Phật, Bồ Tát, Hòa Thượng dạy, và bạn phải hành trúng. Lúc ấy hằng mong có cơ hội để liễu sinh tử thoát luân hồi.*

Cho nên bạn phải nghe kỹ cái mục này. Không có nghe đúng một câu “cúng dường Tam Bảo” xong, thế là thôi, bê hết đi, làm lung tung kèn cả. Cuối cùng, như Hòa Thượng nói là phước chẳng thấy đâu, chỉ thấy họa.

Thế gian đây như trong Kinh Lăng Nghiêm đã nói ‘*tà sư thuyết pháp nhiều như cát sông Hằng*’, nên có nhiều Phật pháp giả, đạo tràng giả, mượn danh nghĩa của Phật giáo để làm những chuyện trái với những gì Đức Phật dạy. Làm vậy là tạo tội lỗi.

Hôm trước thì Cư sĩ Thoan, có dịp gọi trao đổi với tôi. Tôi bảo là:

- Bà chia sẻ pháp với mọi người, bà chỉ nói theo những lời Phật dạy, Hòa Thượng dạy mà thôi. Hoàn toàn trong tâm không có một chút tà tâm tà ý, danh văn lợi dưỡng của mình.

Chỉ dám khẳng định đến điều đấy.

Nếu bạn lại dùng của cải này để bố thí cúng dường cho họ, giúp họ tạo thêm tội lỗi. Những tội lỗi này đều đọa Địa ngục càng đọa sâu thêm.

[Nếu bạn học không đến nơi đến chốn, bạn đi bạn cúng dường vào những chỗ Phật pháp giả với đạo tràng giả này.

Bạn có nhớ cái bài mà Hòa Thượng nói về chuyện cúng dường pháp sư không? Có người mang cả nhà cửa, xe cộ tặng cho pháp sư, chứ không phải “tứ sự cúng dường” như Phật dạy. Pháp sư “Xuất ái ly gia” là lìa cái nhà, bỏ cái ái dục, thì bây giờ bạn lại mang nhà bạn tặng cho pháp sư. cái nhà to hơn, cái gì cũng có cả. Vậy thì sung sướng quá, vậy cái chí để vãng sinh Tây Phương Cực Lạc không còn nữa. Khi pháp sư đọa Địa ngục thì bạn ngồi đấy để đối chất với Diêm La. Vì ai tạo cho pháp sư như thế? Chính là bạn. Mà bạn lại tưởng rằng là công đức của bạn lớn lắm.

HT giảng tiếp]

Cho nên người mất không những không được phước, mà đọa càng sâu hơn. Chúng ta cần phải làm rõ vấn đề này.

[Người thân của mình chả được lợi cái gì, và đáng lẽ chỉ đọa Địa ngục đến tầng 15 thôi, tôi ví dụ thế, thì bây giờ dứt khoát phải xuống tầng 18, không thể khác được.

Vậy cúng dường Tam Bảo như thế nào mới gọi là đúng?]

Một là: Tạo tượng Phật

[Đấy, nếu bạn có tiền của, bạn có thể tạo tượng Phật. Nhưng nếu như không có tiền của thì làm gì?]

Có thể in tranh tượng Phật. Qua sự kết duyên của chúng ta, những bức tranh tượng Phật đầy màu sắc được in ra. Đây gọi là cúng dường Phật bảo.

Hai là: Ấn tống kinh sách

Hiện giờ bao gồm cả máy quay phim, máy ghi âm, đĩa CD phật pháp *[còn chúng ta có thêm bây giờ là thể nhớ rồi]* gọi là cúng dường Pháp bảo.

[Ở đây nhắc lại thì rất tri ân các bạn ở trong đạo tràng. Khi mẹ chồng tôi mất thì các bạn cũng đã thỉnh được về rất nhiều, từ những cái chuỗi vòng tay này, rồi kinh sách này, rồi đĩa này, các bạn để cả một cái bàn, rồi tranh ảnh Phật, ở trong nhà tang lễ. Thế là cúng dường mọi người. Cụ có được phước đó không? Được ạ, quá tốt. Và chính bản thân các bạn cũng sẽ được rất nhiều]

Ba: Cúng dường cho người xuất gia thì gọi là cúng dường Tăng bảo

Đây đều là cúng dường trên sự tướng. Quý vị phải nhớ, khi cúng dường Chư Phật, Bồ Tát, tuyệt đối không phải chỉ cúng dường trên sự tướng, mà quý vị phải hiểu hình thức chỉ là thứ yếu.

Vậy thế nào là trọng yếu?

2 - Bạn phải biểu đạt được công phu tu trì với đại chúng.

Không phải chỉ bản thân chúng ta y giáo phụng hành, mà cách biểu đạt này có thể khuyến nhắc đại chúng tu hành đúng pháp. Công đức này thật là lớn, nên cái nhân thù thắng đó có thể khiến tội lỗi của cha mẹ được tiêu trừ.

[Hôm qua vừa mới nói với bạn đây, trong Liễu Phàm Tứ Huán có nói đến gọi “tùy duyên tu thập thiện nghiệp”: “giữ nhân vi thiện”, “khuyến nhân vi thiện” - cùng người làm thiện. Một mình mình làm không được, vậy thì cùng người để làm thiện. Rồi khuyến khích người làm thiện, công đức lớn lắm.

Tôi có nói với Cư sĩ Yên là:

- Em đừng lãng phí vứt đi những các “khuyến nhân vi thiện”.

Cho nên tất cả những lần khuyến khích các bạn cúng dường, đều có tài khoản để các bạn chuyển thẳng. Chúng tôi đỡ phiền não, mà các bạn thì lại được tin tưởng, mà vẫn khuyến tấn được các bạn. Thế thì cái công đức gọi là “khuyến nhân vi thiện” này cũng rất là lớn.

Cho nên là không phải chỉ có bản thân chúng ta y giáo phụng hành, bởi vì trong bảy pháp cúng dường, thì bạn phải nhớ là cái pháp đầu tiên là “y giáo phụng hành cúng dường” - cúng dường cho đại chúng đây. Khi bạn y giáo lời Phật dạy là bạn biểu đạt cái tu của mình cho đại chúng thấy, thì khuyến khích đại chúng theo mình học đạo, khuyến nhắc đại chúng tu hành đúng pháp].

Biểu đạt công phu tu trì với đại chúng, thì lúc ấy có thể khiến tội lỗi của cha mẹ được tiêu trừ.

[Không phải chỉ có mấy cái hình thức kia, xong bạn khoán trắng cho một người làm, hoặc bạn nhờ đạo tràng làm.

- Ối dồi thôi thôi, nhà tôi bây giờ tang gia bối rối, nhờ đạo tràng

Thế là xong. Không phải thế! Cái hình thức đấy chỉ là thứ yếu thôi.

Hòa Thượng nói rất rõ].

Việc làm mà Quang Mục Nữ và Bà La Môn Nữ làm là một tấm gương tốt. Chúng ta phải lắng lòng quan sát và thể hội nó.

[Không những Bà La Môn Nữ mang tài sản đi cúng dường xong rồi, thì Ngài lại về Ngài niệm Phật một ngày một đêm được đến nhất tâm bất loạn. Thế là phát hiện ra mẹ ở dưới Địa ngục. Nhưng khi xuống đến nơi thì Chúa quỷ ác độc bảo sao ạ? “Mẹ của Ngài cùng với tất cả tội nhân hôm ấy đều được siêu thăng rồi, bởi vì có người con gái hiếu hạnh quá.” Cho nên có phải riêng cái chuyện mà bạn cúng dường trên sự tướng đâu. Mà phải biểu đạt công phu tu trì.

Tuy nhiên ở đây thì tôi vẫn lưu ý các bạn lấy niệm Phật tụng kinh làm đầu, những ngày này, đúng rồi. Nhưng mà nhiều bạn nghĩ rằng là mình cũng niệm Phật giống được Bà La Môn Nữ: Một ngày một đêm không được thì ta giống Kinh A Di Đà, là 7 ngày là ta đạt nhất tâm bất loạn, ta cũng vãng sinh luôn. Không thể có chuyện đấy. Bởi vì Bà La Môn Nữ, Ngài là cả đời đoạn ác tu thiện, nên mới được dân chúng gọi là Thánh nữ. Nên tảng tu hành Ngài xong hết rồi, không còn tham sân si mạn gì rồi. Vậy thì Ngài niệm Phật một ngày một đêm là nhất tâm bất loạn.

Chúng ta từ nhỏ không được dạy nên tảng tu hành là “Hiếu dưỡng phụ mẫu, phụng sự sư trưởng, từ tâm bất sát tu thập thiện nghiệp”. Cho nên chưa đoạn được tham sân si mạn. Vậy thì làm sao bạn có thể niệm được như Ngài đây? Nhưng cũng chẳng thể trách ai, vì có ai dạy bạn đâu. Hòa thượng nói Từ Hy Thái Hậu đã phế bỏ Nho giáo, Phật giáo từ cách đây 200 năm rồi. Cho nên bây giờ bạn phải bổ túc lại].

3- Niệm danh hiệu Phật, Bồ Tát

Cho đến niệm hồng danh Chư Phật, Bồ Tát và Bích Chi Phật đây vừa là một giai đoạn, lại vừa là một cách thức.

Niệm Phật, niệm danh hiệu Bồ Tát so với sự tu trước thì đơn giản hơn. Nhưng danh hiệu Phật, Bồ Tát ẩn chứa bên trong hàm nghĩa sâu rộng vô tận, cho nên công đức niệm danh hiệu Phật không thể nghĩ bàn. Nhưng

để niệm có hiệu quả, chúng ta phải hiểu cái hàm ý trong danh hiệu của các Ngài.

[Đấy, những cái là đoạn ác tu thiện này, rồi là cúng dường tất cả các thứ về sự tướng bạn phải chạy chữ, bạn phải làm, bạn phải nỗ lực. Nào phóng sinh, rồi nào là thấy những việc thiện gì thì giúp hết đại chúng này, rồi giúp chúng sinh muôn loài.

Vậy thì cái việc niệm Phật, niệm danh hiệu Bồ Tát so với sự tu trước đơn giản hơn. Mà chắc chắn là đơn giản hơn, cho nên nhiều bạn cắt luôn cái nền tảng tu hành của Phật dạy, với của Hòa Thượng dạy đi. Thế là bạn vào bạn bảo bạn cứ chỉ việc niệm Phật thôi, là bạn vãng sinh. Không bao giờ có chuyện đấy.

Thậm chí là khi dịch bệnh đến, các bạn bảo là Hòa Thượng bảo là bây giờ gấp lắm rồi, chỉ ngồi vào một chỗ mà niệm Phật thôi. Thế bây giờ hàng chục nghìn, hàng mấy chục nghìn y bác sĩ đi vào trong kia cứu thành phố Hồ Chí Minh. Vậy thì đến lúc này bạn bảo: Không, tôi ngồi tôi niệm Phật à? Vậy thì cái cách đấy của bạn, bạn đọa lạc là cái chắc. Không bao giờ bạn vãng sinh được. Bởi vì hy sinh phụng hiến chính là phát tâm Bồ Đề.

Khi nhắc đến chuyện này tôi trước đây cũng thế. Niệm Phật niệm Bồ tát chỉ mất cái miệng, mình nghĩ bụng vậy, chả mất gì, tiền của vẫn giữ, ôm chặt, chả phải giúp gì ai cả, chỉ ngồi vào một chỗ mà niệm Phật thôi, mà quên mất toàn bộ cái nền tảng tu hành Phật dạy. Hòa Thượng bảo các bạn mắc một cái tội là “hàm hồ lướt qua”.

Phật dạy, với của Hòa Thượng dạy nói rất đầy đủ, nhưng các bạn cứ cắt bẻ đi, cái gì mà hợp mà dễ, mà các bạn đặc biệt không tốn kém gì thì các bạn ghi nhận. Còn lại mà phải mất công mất sức, rồi tốn kém tiền của thì các bạn nhất định không chịu, các bạn hàm hồ bỏ luôn câu đấy.

Cho nên trong Kinh Vô Lượng Thọ mới nói cái điều kiện để bạn vãng sinh là: Thứ nhất là phát tâm Bồ Đề, thứ hai mới đến một lòng chuyên niệm. Phát tâm Bồ Đề ở đây là hy sinh phụng hiến mà, thì bạn vứt luôn cái vé trên đầu đi. Thế Hòa Thượng bảo bạn có khả năng bạn niệm được 24/24, nhưng không bao giờ bạn vãng sinh. Bạn có thể niệm “gió thổi không qua, mưa rơi không lọt”, bạn niệm như “tường đồng vách sắt” bạn cũng không vãng sinh.

Cho nên cái chuyện hy sinh phụng hiến rất quan trọng. Mà gốc của hy sinh phụng hiến thì bạn biết rồi: “Bất ái kỳ thân, nhi ái tha nhân giả, vị chi bội đức” - là trước tiên phải cha mẹ đã. Bây giờ cứ đi hy sinh phụng hiến người ngoài cha mẹ thì vứt đấy, thì đây là phản bội đạo đức, không phải. Vì sao biết phản bội đạo đức? Bởi vì cha mẹ bạn công dưỡng dục, công sinh thành ra bạn, 10 cái trọng ân của cha mẹ. Trong kinh gọi “Phật thuyết phụ mẫu ân trọng kinh”. Bạn không tri ân tức là bạn vứt hết, bạn không hề biết báo ân. Trong khi đấy bạn lại chạy ra ngoài.

Cho nên chúng ta lại phải quay trở lại cái nền tảng tu hành, bắt đầu từ *Đệ Tử Quy* nó là như vậy].

Niệm Phật, niệm danh hiệu Bồ Tát so với sự tu trước thì đơn giản hơn. Nhưng danh hiệu Phật, Bồ Tát ẩn chứa bên trong hàm nghĩa sâu rộng vô tận, cho nên công đức niệm danh hiệu Phật không thể nghĩ bàn.

[Đấy. Đúng là công đức không thể nghĩ bàn. Thậm chí mà bạn niệm Phật được đến lý nhất tâm bất loạn thì bạn cầu gì được nấy. Như Phật dạy, cầu con trai được con trai, cầu giàu có được giàu có...]

Nhưng để niệm có hiệu quả, chúng ta phải hiểu cái hàm ý trong danh hiệu của các Ngài. Danh hiệu của Phật là tánh đức; Danh hiệu của Bồ Tát là tu đức.

[“Tánh đức” với “tu đức” Tôi lại ví dụ lại cái nguyên tố vàng. Bởi vì trong tay chúng ta nếu bình thường chúng ta chỉ có vàng quặng và vàng sa khoáng. Vậy chúng ta phải làm thế nào? Vậy chúng ta phải tinh luyện nó – 1 phương pháp. Chúng ta phải phân kim nó – 2 phương pháp. Chúng ta phải đãi đẳng nó trước đã. Cát ở đấy, đãi đi. Thế rồi chúng ta phải nấu lên. Thì cái phương pháp để chuyển vàng, gọi là từ vàng quặng, vàng cốm, vàng sa khoáng thành vàng nguyên chất đấy, chính là tu đức, phương pháp tu. Thì nó sẽ ra được cái tánh đức, là ra cái kim loại màu vàng kia, tinh khiết, đẹp đẽ, có ánh kim này, nhiệt độ nóng chảy hơn 1000 độ, và trở thành một cái kim loại rất quý.

Cho nên ở đây danh hiệu Phật là tánh đức. Ví dụ, hai cái câu đối liền hai bên mà chúng ta vẫn thuộc lòng đấy ạ: “Chân thành - Thanh tịnh - Bình đẳng - Chánh giác - Từ bi” đây là tánh đức. Bên này thì là gì ạ? “Nhìn thấu - Buông xuống - Tự tại - Tùy duyên - Niệm Phật”. Vậy thì “Nhìn thấu - Buông xuống - Tự tại - Tùy duyên - Niệm Phật”, là tu đức đây chính là tu đức là phương pháp tu. Mà khi bạn tu được như thế, thì cái

tự tánh của bạn sẽ tự hiển lộ là Chân thành, là Thanh tịnh, là Bình đẳng, là Chánh giác, là Từ bi. Có “tu” thì hiển lộ “tánh”.

Tiếp tục: Cho nên các vị Phật có ai cần phải giục các vị í là đi gọi là bố thí giúp chúng sinh đâu? Không có. Mà cái tự tánh nó cứ hiển lộ ra như cái tự tánh của vàng ấy, là màu vàng, là có ánh kim... Thì đây cũng thế, cái Từ bi, cái Thanh tịnh, cái Bình đẳng nó cứ thế nó hiển lộ ra. Cho nên danh hiệu của Phật là tánh đức, còn danh hiệu của Bồ Tát là tu đức.

Ví dụ: Quán Thế Âm Bồ Tát, đây Hòa Thượng sẽ giảng đằng sau, là phương pháp tu là gì? Là Từ bi.

Đây bạn nghe.]

Tánh - Tu không hai.

[Nếu nó là động từ thì là tu đức, nó là tính từ thì là tánh đức, vì tánh đức như cổ nhân đã nói “nhân chi sơ tính bản thiện”]

Niệm danh hiệu của Địa Tạng Bồ Tát là niệm cái tâm hiệu kính của mình.

- Niệm danh hiệu Quán Thế Âm Bồ Tát là đại từ đại bi. Bạn niệm danh hiệu này là phải niệm ra được cái tâm từ bi của chính mình.
- Danh hiệu của Văn Thù là trí tuệ.
- ⊕ Phổ Hiền là thực hành. *[Là hành môn đấy]*
- Niệm Thích Ca Mâu Ni Phật là Nhân từ và Thanh tịnh. “Thích ca” có nghĩa là nhân từ, “mâu ni” là thanh tịnh. Niệm nào cũng phải dùng lòng nhân từ để đối đãi với tất cả chúng sinh. Ở trong tất cả cảnh duyên không mất đi cái tâm thanh tịnh của mình.
- Niệm danh hiệu A Di Đà Phật là Vô Lượng Giác.

[“A” chính là “vô” đấy, Di Đà là “lượng”, Phật là “giác”. Cho nên chữ Phật Cổ Hán văn, Hòa Thượng mới nói là một bên là Nhân - là người đấy, một bên là chữ Giác - có nghĩa là người giác ngộ. Thì tiếng Phạn gọi chính là Phật. Niệm danh hiệu A Di Đà Phật là Vô Lượng Giác.]

Giác chính là không mê, Giác là tâm không động. Cho nên niệm một câu A Di Đà Phật này gọi là “nhất tâm xưng niệm”. Niệm đến cực điểm thì đạt được nhất tâm bất loạn. Nhất tâm là tâm không động. Nếu tâm còn thọ

cái động của ngoại cảnh, sáu căn chúng ta tiếp xúc với cảnh giới bên ngoài, vẫn còn khởi tâm tác ý thì không phải A Di Đà Phật.

[Chúng ta nói đến 6 căn, là: Nhãn căn, Nhĩ căn, Tỷ căn, Thiệt căn, Ý căn (chính là bộ não); 6 trần chúng ta tiếp xúc đấy. Nhãn thì tiếp xúc với cảnh, Tai là Nhĩ căn thì tiếp xúc với âm thanh, rồi mũi thì tiếp xúc với mùi... Thế thì khi bạn tiếp xúc như thế thì bắt đầu tâm bạn - từ Nhãn căn tiếp xúc với lại cảnh, thì lập tức là cái tâm ý thức của bạn bắt đầu nổi lên là cái này màu xanh, cái này màu đỏ. Thế cho nên là bạn tiếp xúc ôi mùi này thơm, mùi này thối, ôi dòi tiếng âm thanh này thì hay, tiếng âm thanh kia thì không được. Bạn cứ khởi lên trùng trùng như thế, vậy thì suốt đời mình là phàm phu. Chỉ khi nào mà 6 căn đấy, Hòa Thượng bảo bạn tiếp xúc với lại cái cảnh giới 6 trần mà tâm của bạn không khởi tác ý, không có Nhãn thức, Nhĩ thức, Tỷ thức, Thiệt thức, Thân thức, Ý thức nữa.

Cho nên đây mới nói là:

“Nhất tâm” là tâm không động. Nếu tâm của bạn còn thọ cái động của ngoại cảnh, sáu căn của chúng ta tiếp xúc với cảnh giới bên ngoài vẫn còn khởi tâm tác ý thì không phải A Di Đà Phật”.

Thế nói thế bạn bảo: Ôi rồi thế thì thành vô tri vô giác à?

Không phải! Hòa Thượng có ví là, nếu như tâm bạn không khởi tác ý thì hãy ví như một cái mặt nước, một cái hồ nó thanh tịnh, nó trong suốt, bạn nhìn thấy tận dưới đáy. Tôi vẫn nói, rong rêu sỏi đá nhìn thấy hết. Nhưng nếu như cái tâm này của bạn mà khởi lên tác ý, thì nó như một cái mặt nước nổi sóng, bạn nhìn xuống mặt bạn soi ở đáy cũng méo mó. Tất cả các cảnh vật bạn cảm nhận được đều không thật hết, không đúng như chân tướng của nó hiện có.

“Cho nên “nhất tâm” là tâm không động. Nếu tâm còn thọ cái động của ngoại cảnh, sáu căn của chúng ta tiếp xúc với cảnh giới bên ngoài vẫn còn khởi tác ý thì không phải là A Di Đà Phật”.

[Đấy! Hòa Thượng giảng cao chưa? Thế nên nếu chúng ta hàm hồ lướt qua, chắc chắn những câu này bạn bỏ hết cho mà xem.]

Đức Phật A Di Đà tiếp xúc với cảnh giới bên ngoài không động tâm. Không khởi niệm, không phân biệt, không chấp trước, đây mới gọi là A Di Đà Phật.

[Lại nói về Thiền. Tất cả các pháp môn tu đều là Thiền thôi bạn ạ. Niệm Phật của bạn là “tối thượng thiền”. Là vì sao? Là bạn để cho cái tâm của bạn này neo chặt vào câu Phật hiệu trước đã, không cho nó chạy lung tung đi đã.

Nhiều bạn mới bảo là:

- Ôi giờ ôi bây giờ tôi phải ngồi, tôi cứ quay mặt vào tường tôi niệm Phật suốt.

Hòa Thượng bảo: Trong Thiền ấy, tại sao Lục Tổ Huệ Năng Ngài là một người già gạo, làm gì có thời gian để mà ngồi thiền? Vậy sao Ngài lại thành Phật. Và chúng ta bảo bây giờ phải ngồi ngồi, phải quay quay vào một chỗ, cuối cùng tâm cứ khởi loạn động lên. Bởi vì cái định nghĩa Thiền là: “Ngoài không dính tướng”, đây chính là 6 trần bên ngoài đấy ạ; “Trong không động tâm”, đây mới là định.

Cho nên Thiền, hay niệm Phật cũng thế. Lão Hòa Thượng Hải Hiền, bạn để ý Ngài 92 năm niệm Phật, nhưng có bao giờ ngồi một chỗ không? Ngày cuối cùng, ngày mai thì vãng sinh ra đi rồi. Ngày hôm nay đến 8-9 giờ tối vẫn còn làm ở dưới ruộng. Thế một số Cư sĩ đi qua lại thấy người già, vì tối mà, làm ở dưới ruộng, mới hỏi:

- O cụ ơi, sao không lên đi về đi?

Bảo:

- Tôi sắp xong rồi, nốt hôm nay nữa là ngày mai tôi xong

Thì tối hôm ấy Ngài vãng sinh. Mà còn sống một ngày thì còn làm một ngày. Chứ có phải như chúng ta bảo thôi thôi.

Hòa Thượng nói một câu là:

- Thế bạn nghĩ bạn ngồi vào một chỗ, thế phước báu bạn lớn thế? Ai hầu bạn?

Mà điều này tôi chiêm nghiệm rồi, vì tôi vừa mới chui vào được một năm, tôi niệm Phật tôi bảo ...(lúc đấy vì chưa đọc pháp của Hòa Thượng kỹ) để cho được gọi là vãng sinh luôn, mặc kệ chồng con ở nhà, mặc kệ mọi người. Bảo không nghe thì thôi, tôi vãng sinh một mình. Không đủ phước báu, một năm sau lăn đùng ra ốm, hết bệnh này bệnh khác. Thế là

lúc đầu là chỉ có ăn một ngày hai bữa, là buổi sáng ăn sơ sơ, với buổi trưa. Tự hào lắm, khoe với mọi người:

- Buổi chiều giờ tôi không cần ăn nữa.

Thế là một năm sau ốm lẫn đùng ra, là cuối cùng sâm nhung bách bổ, rồi sữa, đổ vào như đổ tổ dế. Thì mình mới thấy đúng Hòa Thượng nói là: Phước báu của bạn bao lớn?

Sao phát hiện ra điều này? Trước đây HT giảng tôi cũng cứ gọi là hàm hồ lướt qua. Sau đó đến khi ốm rồi mới nghĩ lại: Phật luôn mong muốn tất cả các chúng sinh đều thành Phật, vậy nếu như tất cả các chúng sinh đều ngồi vào 1 chỗ để niệm Phật thì ko phải là điều Phật dạy sao? Xong mới nghĩ lại “Ô! Nếu như 100% chúng sinh chỉ ngồi niệm Phật, quay mặt vào vách, thì ai trồng lúa cho ta ăn, ai dệt vải cho ta mặc, rồi còn vô vàn những thứ khác. Vậy thì XH này chết hết rồi”. Cho nên vội vàng mở sách của HT giảng, của Phật giảng mới phát hiện ra là “ngoài ko dính tướng, trong ko động tâm” chứ ko phải chỉ ngồi 1 chỗ suốt ngày quay mặt vào vách rồi suốt ngày niệm Phật. Đấy ạ, Lục Tổ Huệ năng, rồi Lão HT Hải Hiền biểu pháp cho chúng ta. Lão HT Hải Hiền ngày hôm sau vẫn sinh mà ngày hôm nay vẫn tiếp tục đi trồng lúa, còn lục tổ Huệ năng thì sao ạ? Bữa củi giã gạo suốt ngày. Vậy mà ngài Thành Phật

Chúng ta tiếp tục.]

Cho nên chúng ta phải hiểu cái hàm ý trong danh hiệu của các Ngài, và nhất định phải niệm ra được cái tánh đức của mình.

[Nhân từ phải niệm ra được nhân từ. tâm không động, thì phải niệm A Di Đà Phật, phải niệm ra được như thế. Thế rồi là từ bi, niệm Quan Thế Âm Bồ Tát là phải niệm ra được cái tự tánh từ bi của mình, vì Tánh – Tu không hai.

Tiếp tục:]

Muốn niệm ra tánh đức thì tâm bạn phải được định.

[Đấy, bạn đã thấy chưa? Lại quay trở về. Tất cả các pháp môn Hòa Thượng bảo đều là Thiền định hết mà. Nhưng phải nhớ, “ngoài không dính tướng, trong không động tâm”, thì đây gọi là Tọa thiền.]

Nếu chúng ta hiểu được cách niệm Phật như vậy, thì người sắp chết vừa nghe qua tai, Bồ Đề muôn thuở. Công đức này lớn lắm.

[Đây, mình vừa nói về cúng dường Tam Bảo đây, cúng dường Phật – Pháp – Tăng, thì trên sự tướng thì đây, tôn ảnh, tôn tượng, những cái đây thì tôi cho là còn dễ hơn nhiều so với niệm Phật đúng cách. Bể, đĩa, hoàng truyền Phật – Pháp – Tăng. Rồi cúng dường cả Tăng nữa. Đây là về sự tướng.

Còn về bản chất thì bạn phải biểu đạt được công phu tu trì của mình. Còn nếu bạn niệm Phật thì phải niệm ra được cái gọi là tự tánh của mình. Mình không niệm ra được hết, nhưng mà nhớ một điều là: “Nhất niệm tương ưng, nhất niệm Phật” – một niệm bạn tương ưng là bạn hót một hạt cát công đức này để hồi hướng cho cha mẹ rồi. Mười niệm tương ưng, hoặc “niệm niệm tương ưng thì niệm niệm Phật”. Thì nếu như bạn được như thế, bạn “niệm niệm tương ưng”, thì bạn niệm ra được tánh đức, thì công đức này bạn hồi hướng cho cha mẹ. Công đức này lớn lắm. Và công đức này lớn lắm thì bạn phải nhớ là lớn nhất thì như Ngài Địa Tạng Vương Bồ Tát, đã niệm Phật gọi Giác Hoa Định Tự Tại Vương Như Lai, niệm hồng danh của Ngài một ngày một đêm, thì cuối cùng mẹ siêu thăng lên được cung trời Đao Lợi.

Nhưng mà cung trời Đao Lợi bạn phải nhớ là chưa siêu thoát Tam giới nhé. Còn nếu như muốn liễu sinh tử thoát luân hồi, thì chỉ có cách tự tu, không ai tu hộ ai được cả].

Vâng ạ, thời gian đã hết, bài học của chúng ta hôm nay tạm dừng ở đây.

Ngày mai trong chánh văn này chúng ta sẽ nghe nốt nội dung cúng thất và siêu độ cho cha mẹ. Cũng còn chánh văn cuối cùng 7.6. “sự tử giả, như sự sanh” (là “Việc người chết như người sống”)

Chúc bạn:

Thuộc lòng Đệ Tử Quy
Hành đúng từng câu chữ
Nội hóa tâm cung kính
Là bạn được thân người.

Xin chào và hẹn gặp lại các bạn vào ngày mai – xin cảm ơn!

